

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אנן מקיר תזעק

חלק כט **אור הזוהר 542 * אדר א' תשע"ד**
מפעל הזוהר העולמי
 בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
 גרוכ"י הצוריקים אומרים ללמור זוהר הקדוש

בהמשכים **סיפורי מעשיות על כשרות המאכלים**

מה שנעשה חוץ לבית ע"י פאבריק (בית חרושת) לא יסמוך על השערות עד שידע מה הוא אוכל וק"ו בן בנו של ק"ו בשר ושומן שאין לאכול רק אם השו"ב יר"ש באמת מרבים מבית ומחוץ כמו שכתבנו למעלה, המשגיח התמיד ג"כ כמותו, והרב הנותן ההשגחה יהי' מההולכים בדרך רבותינו ואבותינו ואם שלש אלה יעשה לה אז יאכלו ענוים וישבעו לא זולת, ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה.

אם כך גדלה החיוב לבקר ולמצוא מעש בכל דבר שאיסורו איסור לאו או דרבנן עאכ"כ בדבר שכל טהרתו וקדושתו של ישראל תלויה בו היא המקוה טהורה, כמה צריך לדקדק שיהי' נעשה בכל החומרות לצאת ידי שיטות הפוסקי', ואין לסמוך בהכשר המקוה רק על רב גדול ירא שמים מובהק, ובעל הוראה רגיל ובקי בהלכות החמורות, ויהי' מההולכים בדרך המקובל הוא ובני ביתו. ואחר שהכשיר אין לסמוך על זה לבד, רק שיעמוד תמיד תחת השגחת רב כזה שיראתו התמימה קודמת לחכמתו ויודע ההלכות והאיש המחזיק המקוה יהא יר"ש ואשתו כמותו, ולא פרוע ראש הולכת בגילוי בשר והיאך יהא לה נאמנות, ה' יצילנו לסמוך באי' כרת, על קלי הדעת, ובעיני ראיתי מקואות שסומכין על בלגים בורים וריקים, והוא העד הוא הדיין הוא הבע"ד, להכשיר ולהשיק, מטרה ומסיק, ואם רב גדול מפורסם ביראתו ותורתו, הכשירו פעם א' אז סומכין על זה כמה שנים, כאלו הבטיח הרב שלעולם יהי' חוסן ולא יהא חשש זחילה או שאר חששות שנוגדים ברבות הימים, וגם הפליטים שבאו ראיתי שסומכ' על זה ומשתמשים במקואות כאלו במקומות הקיץ אשר לפני כמה שנים הוכשר פעם אחד, והיאך לא ידעו שמקוה צריכה השגחה תמידית, וגם הבלגית צריכה שתהא בת סמכא, וה' יטהר לבבינו ויזרוק עלינו מים טהורים.

לא יסמוך עצמו על שום כתב הכשר רק באופן שכתבנו באות הקודם במהות הרב והמשגיח התמיד, וכ"ש בדברים הבאים על שולחן בפסח שלא יסמוך עצמו רק באופנים שכתבנו ואשרי למי שעושה מה שאפשר בביתו בעצמו. עכ"ל לא ניתנה תורה למלאכי השרת וכשל כח הסבל בלי עזר, רק ידקדק כמו שכתבנו ולהתפלל אל ה' רחום וחנון שלא יבא בפינו שום מאכל איסור ושום משקה של איסור ונזכה לזרע קודש תמימים וישרים בע"ה שלא יהא לבם אטום ח"ו, רק פתוח כפתחו של אולם לתורתו ועבודתו.

האוכל נבלות וטרפות ומתרגל בזה, לבו מתמטם ואינו מרגיש כלל בסרחון הנבילה

אל תשקצו את נפשתיכם וגו' ולא תטמאו בהם ונטמאתם במ (ויקרא י"א מג), ובחז"ל (יומא ל"ט ע"א) ונטמאתם חסר כתיב, אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטמם, דהיינו מי שאוכל שקצים ורמשים, נבלות וטרפות מתמטמם לבו ונפשו של אדם, עד שאינו מרגיש ומתבונן כלל אח"כ.

הדבר דומה לסוחר שהי' לו חנות של בושם, שנכנס פעם אחת לבורסקי, ולא יכול להתמהמה שם אף רגע, כי סרחון העורות עלה באפו, ויען שלא הורגל בזה מעולם ברח על נפשו, במשך הזמן נזדמן לו שירד מעסקיו עסק הבושם, והוכרח להחליף מסחר זה למפח נפש, כי לא הי' יכול לסבול ריח העורות, אבל כאשר התרגל במסחרו עמד וישב כל היום והלילה בחנותו ולא הרגיש בריח הסרחון, ונדמה הי' לו כי בורסקי הוא מבטן ומלידה.

כן הוא הענין עם מי שאוכל נבלות וטרפות ומתרגל בזה, עד שלבו מתמטמם ואינו מרגיש כלל בסרחון הנבילה, ולכן צוותה התורה ולא תטמאו בהם ונטמאתם במ, היינו שלא יטמא נפשו בנבלות וטרפות אפי' פעם א', כי מכיון שיתרגל בהן כבר קשה יהי' לו לפרוש מהן, כמו הבורסקי בסרחון העורות (נפח חיים).

הגה"צ כ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א בהקדמה לספרו טל השמים עה"ת צועק על כשרות המאכלים ומהקוואות בארצות הברית

מענינים החמורים שאנו מזלזלים בהם המה המאכלות אסורות שמטמטמים את הלב ואם כי מנינו בראש דברינו ד' אבות זיקין שגרמו לחורבן המדינה בתורה ויר"ש יש לחשוב גם זאת, שנתפטמו הבנים ובנות במאכלות אסורות דין גרמא שיצאו מה שיצאו. בראש וראשון למדנו לזלזל באי' חלב עכו"ם אשר כיזוע מד' רבי הגה"ק א"ה מצאנו בעל דברי חיים ז"ע בשם חותנו גאון הגאונים הברוך טעם ז"ע שמקובל בידו דור אחר דור שיש שם איסור נוסף מלבד הטעם המבואר בגמ' ולא רצו לגלותו, וממילא אין שום היתר בשום מקום, ובפרט שחולבים במדינה זו לערך חמישית מכל החלב שבמדינה גם מבהמות טמאות, וכל מי שנשכל יעזוב דרכו ויגעיל כליו ומה שא"א להגעיל ישרם, וישב את ה' וירחמהו וכ"ש בגבינה שאיסורה חמורה גם מצד הקיבה שגיבנו אותה בה. וכן כל

המשך מעלון הקודם

היהודי, ואותו הפקיד לשר ממונה ומשגיח על הכשרות, ואם כן יש להפליא מה עול מצאו היהודים הכשרים שבאותו דור שפירשו מלאכול, ובמה חטאו היהודים שנהנהו מסעודה זאת העומדת תחת השגחתו של מרדכי ראש הסנהדרין.

אבל לדעתי, החסרון הי' בשביל שמרדכי לא נבחר מתוך העם למשגיח הכשרות כי אם נתמנה מטעם המושל, ולכן כחכמים הרואים את הנולד ראו הצדיקים שבדור כי בשום אופן אי אפשר לסמוך על משגיח הממונה מטעם המלוכה, לו יהי' גם ראש הסנהדרין, באשר היום יעמידו למרדכי ומחר יאמרו גם להמן שיעמוד בראש הכשרות, בהיות שידיעה והכרה עצמיית אין להם במסגרת פנימיות דת היהודים, ורק מפי המפלגות העומדות בקרבן הם חיים, ומי יודע איזה מפלגה יוכשר בעיני הממשלה ברבות הזמנים, ולכן מסרו נפשם ולא נהנו מסעודה זאת, ואותן האנשים שלא חשבו כך ודנו באשר הוא שם, ובראותם כי בעת ההיא עומד בראש מרדכי היהודי, נהנו ואכלו, ראו מה עלתה בידם, המיטו שואה עליהם ועל כל ישראל.

ולכן לדעתי לא רק מצוה, כי אם חוב מוטל על כל אחד אשר עוד לא עומם שביב זיקי יהדותו להשתדל לפני הממשלה הרוממה שלא תתערב בכח השלטון בדברים הנוגעים לדת היהודי, רק תתן חופשה לכל מפלגה לשמור חוקי הדת לפי נטייתם הפנימית, להסבירם ולהבינם שעניני הדת מהדברים המסורים ללבנו של אדם הם ואי אפשר לבוא על זה בעקיפין ובכח השלטון רק המשגיחים על עניני הכשרות וכל עניני הדת צריכין להבחור מתוך האנשים שומרי דת ומשמרת אבות היודעים את מי לקרב ומי לרחק, ובכל פעם שהממשלה התערבה בעניני הדת לא יצא מזה תוצאות טובות.

ידענו היטב ששרי המדינה אך לצדק ישורו וטובת כל עם ועם הם דורשים, ואם נשיא הממשלה יחטא, לאשמת העם הוא אשר יוליכום שולל להטות לב יועצי הממלכה מני דרך הישרה, מובטחני בחסדי הממשלה הנאורה שלכם אשר לא תשים פדות בין מפלגה למפלגה, חוקה אחת ומשפט ישר לגר ולאזרח, לאורתודוקסים ולחפשים, שתשמע לקול בקשתכם לתת לכם חוקים טובים שגם האורתודוקסים יחי' בהם עפ"י מסורת אבותיהם ודתי תוה"ק ולא תעמיד עליכם מנהיגים כאלו שקשים לישראל כספחת.

והנני דורש בשלום הממשלה הרוממה ובשלום כל ירחי ד', והנני מברך אתכם בהצלחה כנפש המברככם בברכת

אהרן וואלקין

הגדולה שלכם יומסר רק תחת ידו היחידה של הרב הכולל לקהלות האזרחים (יוניטעד סינאגאגין) וכל האנשים האורתודוקסים באירו"פ רואים בזה מכשול גדול ואבן נגף להירוס בסיס יהדות הרחדית, כי אזרחי מדינתכם השואפים תמיד לחדשות ולהקלות מודרניות מי יודע איזה רבני הכולל יעמידו ברבות הימים אם אפשר יהי' לסמוך על הרבנים גופא, ע"ז אשיב לכם כי היטבתם לראות וכל חכם הרואה את הנולד יוכל להבין מראש אשר אם הממשלה תסכים חלילה להצעתם להוציא חלק כזה אז לא סכין שחוטטה כי אם חרב נותנת בידי האזרחים להרוס יסוד דת קדשינו ולהכרית מאכל מפיות מאות אלפי אנשים באירו"פ שומרי אמונים אשר לא יתגאלו בפת בגם לאכול משחיתת זובחי הזבח אשר יעמדו תחת השגחת רבם, באשר ערבך ערבא צריך ומי יתן ערובה בעד הרב עצמו אשר יהיה ברבות הימים שלא יסלף מני דרך הישרה ולא יטוש תורת אמו המקובל לנו מימי קדם.

ואף כי אין גם מקום צל של חשד על הממשלה עצמה שבזדון וכוונה תרצה להעמיד עלינו מנהיגים שאינם מהוגנים ולהרכיב אלופים לראשינו שאין עטרתם הולמתם, אכן מפני שהממשלה לא נהירין לפני שביילי פנימיות דת הישראלית, ובכל דברי הבחירות ידי ההדיוטים השמאלים קופצים בראש, ולכן באשמתם יטו לב המלכות ויועציה להכשילנו במנהיגים שאינם מהוגנים.

ההיסטוריא שלנו עשירה במקרים כאלה, והנסיון המר הורינו כי בכל מקום ובכל זמן שמנהיגי ישראל הוקמו ע"י הממשלה ולא מתוך העם עצמו, גרמו לנו חורבן והריסה נוראה, וכל עיקרו של חורבן בית השני בא לנו באשמת כהנים הגדולים שנתמנו מטעם הממשלה כידוע לנו מחז"ל, הכהנים גופייהו היו המסיתים והמדדיחים את העם לעשות כל תועבה. הבה נראה עד היכן הגיע מדרגת הזהירות של דורות הראשונים ממשגיח על כשרות שנתמנה, לא מקרב העם, כי אם בכח הממשלה, הן ידוע לנו מאמרם ז"ל כי גזרת השמד והכליה שנגזר על אבותינו בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה לא באה כי אם בשביל שנהנו מסעודתו של אותו רשע אחשוורוש, אשר לכאורה יפלא, והלא מעולם לא יכלנו לצייר לאכול מאכלים כשרים ומהודרים יותר מאלו המאכלים שהי' על הסעודה הזאת, דהא על אותה סעודה יצאה פקודה "לעשות כרצון איש ואיש", ודרשו חז"ל איש זה מרדכי ואיש זה המן, הכוונה כי המושל לא רצה להעביר את ישראל מדתם, ובידעו כי כל בשר שנתעלם מן העין, וכן יין שתחת ידי אינם יהודים פיגול הוא לא ירצה לישראל, לכן העמיד ממונה ומשגיח מיוחד על המאכלים הכשרים המיוחדים לישראלים, ואת מי הפקיד לממונה ומשיח הראשי על זה, את מרדכי